ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1036 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 14 Δεκεμβρίου 1947

ΕΚΟΥΡΑΣΘΗ

Ἔφταν ἤτο ἀκόμη νέα ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐστάθη, μὲ πολὺν ἐνθουσιασμόν, ἕνα βράδυ, ἐμπρὸς εἰς τὸ μικρόφωνον καὶ ἀφοῦ ὡμίλησε περὶ τοῦ συναγερμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν συνήγειρε κανένα, ἀνέπτυξε τὰς σκέψεις της διὰ τὸ οἰκονομικόν. Ἤλπισε τότε ἡ χώρα, ὅτι τὰ πράγματα εἶχον κανονισθῆ ὅτι εἶχον πεισθῆ οἱ Ἀμερικανοί, ὅ τι θὰ ἔδιδαν ὅσα ἐχρειάζοντο, διὰ νὰ κερδηθῆ τὸ ταχύτερον ὁ ἀγών, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀποσπασθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς γαμψώνυχας τοῦ παρανόμου χρηματιστηρίου. Ἀπετέλει λοιπὸν, ὑπερβολὴν ἡ αἰσιοδοξία ἐκείνη; Τρεῖς μῆνας ἀργότερα δὲν φαίνεται ἁπλῶς ὑπερβολή. Ὁμοιάζει μὲ πλήρη ἀφαίρεσιν, μὲ ἀπεγνωσμένην ψυχὴν πρὸς τὸ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον συντομώτατα ἐθρυμματίσθη μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Φυάσιγκτων. Διότι μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο πρωτευουσῶν, τὰς ὁποίας τόσον στενὰ ἔχουν συνδέσει κοιναὶ πεποιθήσεις καὶ συμφέροντα ἐπίσης κοινά, ταξιδεύουν συνεχῶς τὰ προγράμματα καὶ τὰ μέτρα, χωρὶς οὔτε τὰ προγράμματα, οὔτε τὰ μέτρα νὰ προσγειώνωνται, ἐπὶ τέλους, κάποτε εἰς πεδίον ἐφαρμογῆς.

Ἐν τούτοις ἐκουράσθη πλέον ὁ Λαὸς νὰ παρακολουθῆ τοὺς ἱπταμένους αὐτοὺς δίσκους, ποὺ εἶναι κατασκευασμένοι μὲ λόγια. Συγγνώμη τὸ ἡμερήσιον δράμα τοῦ βίου, τοῦ ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν προσοχήν, ὅλην τὴν ζωτικότητα καὶ τὸν ἀφήνει ἔπειτα ἔρμαιον εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀολιτότητος. Ἔχει τὴν ὠριμότητα ὁ Λαὸς νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα μὲ τὸ μέτρον, ποὺ τοὺς ἀρμόζει. Καὶ ἀληθῶς ἔρχονται στιγμαί, αἱ ὁποῖαι τὸν ἀναγκάζουν, παρ' ὅλον τὸ δέος ποὺ αἰσθάνεται, νὰ γυρίζῃ μερικὰ χρόνια ὀπίσω, εἰς τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, διὰ νὰ ἀνεύρῃ ἐκεῖ παραλληλισμὸν τῆς καταστάσεως.

Ἂς εἴμεθα ρεαλισταί. Γεράστια προβλήματα ὑπάρχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸν τόπον. Ἀσχέτως καὶ πέραν οἱασδήποτε αἰσθηματικότητος, ἡ Φυάσιγκτων ἔχει συμφέρον νὰ ρυθμισθοῦν τὰ προβλήματα. Δηλαδὴ νὰ συντριβῇ ἡ ἀνταρσία, νὰ ἀνοικοδομηθῆ ἡ χώρα καὶ νὰ παύσῃ νὰ κοιμᾶται ὁ Λαὸς μὲ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὸν ἄρτον τῆς ἐπομένης. Αὐτὰ νομίζομεν, ὅτι, εἶναι τὰ τρία μεγάλα σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως. Ἔναντι αὐτῶν ἡ Ἀμερικὴ δὲν μένει βέβαια ἀπαθής. Δίδει καὶ τῆς χρεωστοῦμεν εὐγνωμοσύνην. Πῶς ὅμως; Μὲ ποίαν ψυχολογίαν; Νομίζει κανείς, ὅτι βλέπει εἰς μίαν γωνίαν τὸν κλασσικὸν τύπον τοῦ φιλαργύρου ὁ ὁποῖος ἡδονίζεται μὲ τὴν σκέψιν, ὅτι κρατεῖ περισσότερον χρόνον εἰς τὰ θυλάκιά του ὅ,τι ὁπωσδήποτε θὰ εἰσφέρῃ. Καὶ ὅμως, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ ἀπόδοσις τῆς προσφορᾶς ἐξαρτᾶται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν τρόπον καὶ τὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν γίνεται. Ἀτυχῶς δὲ μέχρι στιγμῆς ἐκδηλοῦται ραθυμία καὶ νωχέλεια, προδίδουσα τραγικὴν παρεξήγησιν τῶν περιστάσεων. Διότι αἱ περιστάσεις δὲν ἀντιμετωπίζονται μόνον μὲ συσκέψεις, ὅπως δὲν πίπτουν καὶ δὲν «συμπιέζονται» αἱ τιμαὶ μὲ τοὺς ἐξορκισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως. Κάτι ἀποφασιστικὸν χρειάζεται.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως λυδίαν λίθον τῆς Διασκέψεως τὸ Γερμανικόν. Ὁσάκις τὸ ἀντιμετώπισαν, εἰς τὸ παρελθόν, οἱ Τέσσαρες, ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν ἀπογοητευμένοι. Τώρα ἔχουν συνέλθει σχεδὸν μόνον δι' αὐτό. Εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ρυθμίσεώς του ἀναλίσκονται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αἱ συζητήσεις των. Θὰ ἐπιτύχουν συνενόησίν; Ὅπως ὁ κ. Μολότωφ κατήντησε τὰς Διασκέψεις, μόνον μὲ δαιμόνιον μάντιδος ἠμποροῦν νὰ γίνουν προβλέψεις. Ἐν τούτοις ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς διαπίστωσις εἶναι μία: Ἐπετεύχθη ἴσως κάποια πρόοδος. Αὕτη ὅμως ἀφορᾷ δευτερεύοντα ἂν ὄχι ἐπουσιώδη ζητήματα. Ὅταν ἔρχεται μὲ τὴν σειρὰν του τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπανορθώσεων, τότε σταματοῦν αἱ προσπάθειαι. Τότε ὁ Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος γίνεται ἀποτόμως ὀργίλος. Τότε ἐξάπτεται. Τότε ὑβρίζει κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἀναγκασθῆ ὁ κ. Μπέβιν, ὁ κατ' ἐξοχὴν δηλαδὴ ὑπομονητικὸς ἀκροατής, νὰ ἐκφράσῃ ἐντόνως τὴν ἀγανάκτησίν του, τονίσας περίπου ὅτι ὁ πονηρότατος ἀντίδικός του δὲν εἶναι τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸν συνήθη ἐκφωνητὴν τοῦ ραδιοφώνου τῆς Μόσχας! Θὰ ἐπιτευχθῆ λοιπὸν προσέγγισις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐπανορθώσεων, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πάντοτε αἰτία ἀποτυχίας; Ἐὰν ναί, τότε ἴσως κάτι νὰ ἐπιτευχθῆ εἰς τὸ Λονδῖνον.

*

Οἱ ὁμογενεῖς στέλλουν δέματα, ἀσχέτως ἂν αὐτὰ καθυστεροῦν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Πειραιῶς. Οἱ ἐδῶ συγγενεῖς των ἐξ ἄλλου εἶναι Ἕλληνες, δηλαδὴ αἰσθάνονται καὶ περισσότερον ὡς ἀνάγκην τὴν ἀνταπόδοσιν. Ὀλίγο λάδι ἀπὸ τὴν πατρίδα δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι λίαν εὐπρόσδεκτον δῶρον ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐχει ἐπιτρέψει τὴν ἐξαγωγὴν μόνον δύο χιλιογράμμων. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ποσότης αὕτη εἶναι ἀναξία λόγου καὶ ἐπιβάλλεται ν' αὐξηθῆ.

*

Ἀνεγράφη εἰς Ἀθηναϊκὴν συνάδελφον, ὅτι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, ἀποφασισας νὰ διαθέσῃ ποσὸν ἑκατομμυρίων πολλῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν μαλλινῶν εἰδῶν εἰς τοὺς στρατιώτας, ἠγόρασε τὰ εἴδη ταῦτα ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τῆς «ΕΦ—ΕΞ». Θέτει λοιπὸν ἡ ἔγκριτος συνάδελφος «Ἑστία» τὸ ἐρώτημα: Ἔχει τὸ Κράτος εἰς τὰς ἀποθήκας του μάλλινα εἴδη καὶ τὰ φυλάττει νὰ τὰ φάγῃ ὁ σκώρος καὶ τὰ διαθέτει προς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἠγοράσθη σαν, μόνον ἔναντι ἀδρᾶς ἀμοιδῆς. Τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ ἀποτελεῖ τόσον κτυπητὸν παράδειγμα κρατικῆς μακαριότητος, ὥστε νὰ ἐρελκύῃ τὴν προσοχὴν καὶ νὰ προκαλῇ γενικώτερον τὴν ἀγανάκτησιν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ "ΔΟΚΙΜΗΝ,,

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΓΓΥΣ;

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΗ ΜΑΛΑΝΤΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 13 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Εἰδήσεων ἐκ Μπουένος Ἄϊρες, ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐξέχοντας κομμουνιστὰς τῆς Ἀργεντινῆς ἐδήλωσεν, ὅτι κομμουνισταὶ ἡγέται τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς μετέβησαν προσφάτως εἰς τὴν Εὐρώπην «διὰ νὰ παρακολουθήσουν ὡς παρατηρηταὶ τὴν γενικὴν δοκιμὴν τῆς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως". Ὁ Ἀργεντινὸς κομμουνιστὴς ἡγέτης — τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα τηρεῖται μυστικὸν — προσέθεσεν ὅτι ἡ Μόσχα προσεκάλεσεν ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἀνὰ ἕνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐγένετο ἡ σπουδαιοτέρα δοκιμή. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ «θὰ κατετοπίζοντο οὕτω εἰς τὴν νέαν κομμουνιστικὴν ἐπαναστατικὴν τακτικὴν καὶ θὰ συνῆγον συμπεράσματα περὶ τῆς δυνατότητος δημιουργίας Κόμιν φορμ εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικήν.

Ὁ Ἀργεντινὸς κομμουνιστὴς ἐδήλωσε περαιτέρω, ὅτι τὸ 1948 θὰ εἶναι τὸ ἔτος τῆς κομμουνιστικῆς νίκης εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ προσέθεσεν, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν εὑρίσκεται πολὺ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πραγματοποίησιν παρ' ὅ,τι νομίζουν οἱ πολλοί. Αἱ πρόσφατοι ταραχαὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ἀποτελοῦν γιγαντιαίας ἀσκήσεις διὰ τὴν μέλλουσαν ἐπανάστασιν αἱ ὁποῖαι γίνονται «ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου" καὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΕΙΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.).— Ἐκπρόσωπος τοῦ Φόρειν Ὄφις ἐδήλωσε σήμερον, ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι οὐδὲν γνωρίζουν περὶ ἐπικειμένης ἀπειλῆς, μιᾶς ἀποπείρας τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως ὅπως καταλάβῃ τὴν ἐλευθέραν πόλιν τῆς Τεργέστης.

Ἡ δήλωσις αὕτη ἐγένετο κατὰ τὴν διάρκειαν συγκεντρώσεως ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐρωτημάτων ἀνακινηθέντων ἐξ ἀφορμῆς εἰδήσεως ἀναγραφείσης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα «Ντάιηλυ Γκράφικ», καθ' ἣν μέλη τῶν παρὰ τῇ Διασκέψει τῶν 4 ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντιπροσωπειῶν, μὴ κατονομαζόμενα ἐφέροντο εἰπόντα ὅτι μία τοιαύτη ἀπόπειρα εἶναι λία νένδεχόμενον .νὰ ἐκδηλωθῇ ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἢ καὶ ἐνωρίτερον ἀκόμη.

Ὁ ἐν λόγῳ ἐκπρόσωπος εἶπεν ἐν συνεχείᾳ : «Δὲν εἴμεθα ἀπολύτως ἥσυχοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν Τεργέστῃ κρατοῦσαν κατάστασιν ἀλλὰ δὲν δύναμαι καὶ νὰ εἴπω ὅτι ἀναμένομεν τὴν ἐκδήλωσιν πραξικοπήματος ἐκεῖ».

ΔΥΟ ΡΟΥΜΑΝΟΙ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.).— Ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς Σκωτλαντ Γυάρντ ἐνετάλη ἡ εἰδικὴ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία της νὰ προβῇ εἰς ἐρεύνας ἐν σχέσει μὲ δύο Ρουμανους καὶ τὰς οἰκογενείας των ἐξαφανισθέντας ἀπὸ τῆς Πέμπτης, ὅτε ἀπελύθησαν ἐκ τῆς Ρουμανικῆς πρεσβείας, ὅπου εἰργάζοντο μεταξὺ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ της. Οἱ δύο Ρουμάνοι οὗτοι, ὀνόματι 'Ιὸν Ζαχρία καὶ 'Ιὸν Βλάντ, οἵτινες ἐτέλουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρώην πολιτικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρουμανίας ἐνταῦθα, Φρανασσοβίτσι, παρέμειναν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα παραίτησιν τοῦ Φρανασσοβίτσι.

Ὡς ἐδήλωσεν ἐκπρόσωπος τῆς πρεσβείας, ἡ ὑπηρεσία τῆς τελευταίας εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν περὶ τῆς ἐξαφανίσεως των, καὶ περὶ τοῦ ὅτι οἱ δύο πρώην ὑπηρέται ἀρνηθέντες νὰ παραδώσουν τὰ διπλωματικὰ διαβατήρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐφωδιασμένοι, ἀνεχώρησαν ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως.

Ὁ αὐτὸς ἐκπρόσωπος διέψευσε τὴν εἰς ὡρισμένας τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδων δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν, καθ' ἣν οἱ δύο ἐξαφανισθέντες καὶ αἱ οἰκογένειαι των ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὴν πρεσβείαν, ὅπου ἐκρατοῦντο παρανόμως ὑπὸ περιορισμόν.

ΕΙΣ ΠΕΙΣΜΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΡΩΣΣΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΥΣΤΗΡΟΤΕΡΑ ΕΦΕΞΗΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἀπόψε κατὰ τὸ τελευταῖον 48ωρον συνελήφθησαν 7 Ρῶσσοι πολῖται ἐνταῦθα καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν στοιχεῖα περὶ «ἀνατρεπτικῆς δραστηριότητος». Ὁ εἷς τῶν συλληφθέντων λέγεται ὅτι εἶχεν εἰσέλθει εἰς Γαλλίαν ἄνευ κανονικῆς θεωρήσεως τοῦ διαβατηρίου του, καὶ ὅτι ἦτο προσκεκολλημένος εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ τοῦ Σοβιετικοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν πρόκειται νὰ γίνουν ἀνακοινώσεις ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου του, ἀλλ' ὅτι θὰ δημοσιευθῇ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ ὁποῖον καὶ καταρτίζει τὴν ἀπάντησιν εἰς σχετικὰς Σοβιετικὰς διακοινώσεις διαμαρτυρίας. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης 20 Ρώσσων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐγνώσθη ἀνεπισήμως, μετεφέρθησαν ὑπὸ συνοδείαν μέχρι τῶν συνόρων τῆς Σοβιετικῆς ζώνης κατοχῆς ἐν Γερμανίᾳ.

Δὲν ἐγνώσθη ἐπίσης ἐὰν εἰς τὸν ὡς ἄνω ἀριθμὸν τῶν 20 περιλαμβάνονται καὶ οἱ 19 Ρῶσσοι οἵτινες εἶχον συλληφθῆ τὴν 26 Νοεμβρίου ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν ἀρχῶν καὶ ἐλέχθη ὅτι εἶχον ἀπελαθῆ. Ὑπὸ τῶν συνήθως καλῶς πληροφορημένων πολιτικῶν κύκλων ἡ ἀπέλασις τῶν Ρώσσων πολιτῶν,θεωρεῖται ὡς στενῶς συνδεομένη μὲ τὴν πολιτικὴν πλευρὰν τῶν προσφάτων ἀπεργιῶν.

****

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδημοσίευσεν ἀπόψε τὴν ἀπάντησίν του εἰς δύο διακοινώσεις διαμαρτυρίας τῆς Σοβιετικῆς πρεσβείας, ληφθείσας χθὲς καὶ σήμερον καὶ ζητούσας τὴν ἄμεσον ἀπόλυσιν Ρώσσων πολιτῶν συλληφθέντων ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν ἀρχῶν.

Ἐν τῇ ἀπαντήσει ταύτῃ μεταξὺ ἄλλων τονίζεται, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀπαραδέκτου ὕφους ὡρισμένων ὅρων χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου διακοίνωσιν τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι εἶναι πλήρως δικαιολογημένη διὰ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν ὁ ποίαν προέβη ἐναντίον ὡρισμένων Ρώσσων πολιτῶν, οἵτινες δὲν συνελήφθησαν ἀλλ' ἀπηλάθησαν.

«Αἱ ἀπελάσεις αὗται, συνεχίζει ἡ ἀπάντησις, ἐπεβλήθησαν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπα ἔδει νὰ εἶχον ἐγκαταλείψει τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος τὴν 9ην Δεκεμβρίου ταυτοχρόνως μὲ τὸν συνταγματάρχην Φιλάτωφ, ἀρχηγὸν τῆς Σοβιετικῆς ἀποστολῆς ἐπαναπατρισμοῦ. Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα παρέμειναν ἐν Γαλλίᾳ μηδόλως λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως δεόντως γνωστοποιηθεῖσαν τόσον πρὸς τὴν Σοβιετικὴν πρεσβείαν ἐν Παρισίοις, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν ἐν Μόσχᾳ. Ἡ παρουσία ἐπὶ Γαλλικοῦ ἐδάφους τῶν προσώπων αὐτῶν δὲν συνεβιβάζετο ἄλλωστε καὶ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως τῆς 9ης Δεκεμβρίου, ἡ ὁποία ἔθετε τέρμα εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Σοβιετικῆς ἀποστολῆς ἐπαναπατρισμοῦ καὶ διέτασσε τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος".

Ἀφ' ἧς τὸ Σοβιετικὸν στρατόπεδον ἐπαναπατρισμοῦ ἐν Μπορεγκάρ, πλησίον τῶν Παρισίων, ἀνελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων τὸν παρελθόντα μῆνα, αἱ Γαλλικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν 32 ἐν συνόλῳ Ρώσσων ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἐξετοπίσθησαν ἢ μέλλει νὰ ἐκτοπισθοῦν. 12 ἐκ τῶν προσώπων τούτων ἀνήκοντα εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἀποστολὴν ἐπαναπατρισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ, εἶχον διαταχθῆ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώραν τὴν 9ην Δεκεμβρίου. 7 τούτων ὅμως ἀγνοήσαντα τὴν σχετικὴν διαταγὴν, συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἡμέρας καὶ πρόκειται ἤδη νὰ ἀπελαθοῦν.

Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν Μασσαλίας, οἱ κανονισμοί, ἐν σχέσει μὲ τὸν ἐπαναπατρισμὸν Ρώσσων πολιτῶν πρόκειται νὰ γίνουν αὐστηρότεροι. Ρῶσσοι ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των θὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀτομικὰ διαβατήρια ἀντὶ τῶν ὁμαδικῶν τοιούτων, ἐνῶ ἄτομα ἔχοντα διττὴν ἰθαγένειαν δὲν θὰ δικαιοῦνται νὰ ἀναχωρήσουν.

Ἐπίσης δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναχώρησις τῶν ἐν Γαλλίᾳ γεννηθέντων τέκνων ἐκ Ρώσσων γονέων. Μετεξὺ ἄλλων θὰ ληφθοῦν μέτρα, ἵνα ἀποτραπῇ ἡ ἄσκησις πιέσεως, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀπὸ μέρους ὡρισμένων Ρώσσων πολιτῶν ἐπὶ ἄλλων συμπατριωτῶν των εἰς Ρωσίαν.

Ο ΥΠΟΥΛΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Ο ΣΤΑΛΙΝ ΔΙΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑΡΚΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΩΡΑ

3ον

Ἦτο ἡ στιγμὴ καθ' ἣν αἱ δύο πλευραὶ ἠσανδιατεθειμέναι νὰ ὁμολήσουν περὶ εἰρήνης σοβαρῶς! Πρὶν νὰ συμφωνήσῃ νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Τσῶρτσιλ καὶ τὸν Ροῦζβελτ, ὁ Στάλιν ἤθελε νὰ γνωρίζῃ τί μποροῦσε νὰ περιμένῃ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἀκριβῶς καὶ συγκεκριμένως. Ἡ Μόσχα ἄφησε τοὺς Ἰάπωνας μεσολαβητὰς ν' ἀντιληφθοῦν ἁπλῶς ὅτι ἡ γραμμὴ Ρίγας-Δαρδανελλίων θὰ ἦτο ἡ κατάλληλος βάσις διὰ συζήτησιν, ὅταν ὅμως οἱ Γερμανοὶ ἔδειξαν ὅτι ἐνδιαφέρονται σοβαρῶς διὰ τὴν πρότασιν, ἡ Ρωσσικὴ προσφορὰ ηὐρύνθη εἰς λεπτομερείας. Τὴν φορὰν αὐτὴν οἱ ὅροι διεβιβάσθησαν δι' ἑνὸς πράκτορος ἐδρεύοντος εἰς τὴν Σόφιαν. (Ἡ Βουλγαρία εὑρίσκετο ἀκόμη ἐν εἰρήνῃ μὲ τὴν Ρωσσίαν καίτοι ἀνήκε σταθερῶς, εἰς τὴν γερμανικὴν παράταξιν.) Ἡ Μόσχα ἐπροτίμησε νὰ παραμερίση τοὺς Ἰάπωνας, πιθανῶς διότι ἤδη ἐζήτει τὴν γερμανικὴν ὑποστήριξιν διὰ σοβιετικὰς μετὰ πολεμικὰς βάσεις εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Νταῖρὲν καὶ τὸ Πόρτ-Ἄρθούρ. Τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον ὅμως ἦτο τὸ ζήτημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε συμβάλει πολὺ εἰς τὴν διατάραξιν τῶν συνομιλιῶν Μολότωφ—Ρίμπεντροπ εἰς τὸ Βερολίνον τὸν Νοέμβριον τοῦ 1940. Ἡ Ρωσσία ἤδη ἦτο ἐπαρκῶς τολμηρὰ—καὶ ἐθεώρει τὴν στρατιωτικήν της κατάστασιν ἀρκετὰ καλὴν —διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν ἔλεγχον τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἔξοδον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον εἰς τὸ Κουβεῖτ ἢ τὸ Κατάρ.

Αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ ποὺ ἐγνώριζαν τὰς διαπραγματεύσεις εἶχον ἐμπιστοσύνην. Ἀλλ' ὁ Κάλτενμπροῦννερ, ἀρχηγὸς τῆς γερμανικῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας, ἀντετάσσετο διαιώρεις πᾶσαν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ ὁ Χίμλερ ὡμίλει ἀκόμη περὶ ἀγώνος μέχρις ἐσχάτων ἐναντίον τοῦ Μπολσεβικισμοῦ. Οἱ Ἕς—Ἕς εἶχον φροντίσει νὰ ἐξαφανίσουν τοὺς περισσοτέρους Ρωσσοφίλους διπλωμάτας τῆς καριέρας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ Βερολῖνον ἦτο κατεφανὸς ἐν ἀμφιβολίᾳ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ. Σοβαραὶ διαφωνίαι εἶχον ἐκδηλωθῆ μεταξὺ τῶν ἐκεῖ κυβερνώντων κύκλων.

Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ ἀντιπολίτευσις τῶν στρατηγῶν ἤρχιζε νὰ λαμβάνῃ σοβαρὰ μέτρα διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Χίτλερ. Ὑπῆρχον πολλοὶ πρώην ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ εἰς τὴν «ἀριστοκρατικὴν ἀντίστασιν» οἱ ὁποῖοι ἦσαν κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως μὲ τὴν Ρωσσίαν. Οὐσιαστικῶς ὅμως ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀντιστάσεως εἶχον ἀποδεχθῆ τὸ σύνθημα «πρῶτα ἡ ἡμέρα Χ καὶ κατόπιν συμφωνία μὲ τοὺς κομμουνιστάς, (ἡ «ἡμέρα Χ" ἐσήμαινε τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Χίτλερ).

Ἐνῶ ὅμως ἡ Γερμανία ἐδίστασε, ἡ Μόσχα ἦτο ἀποφασισμένη νὰ μὴ χάσῃ καιρὸν. Ἡ ἐν Μόσχᾳ διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπέκειτο. Ὁ Στάλιν ἤθελε νὰ ἔχῃ ἀπάντησιν πρὸ τῆς Διασκέψεως τῆς Τεχεράνης, ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1943. Ἡ Στοκχόλμη, ἡ Σόφια, οἱ Ἰάπωνες—οἱ τρεῖς καλύτεροι δρόμοι — εἶχον ἤδη χρησιμοποιηθῆ. Τώρα ἡ Μόσχα ἀπέφασισε νὰ χρησιμοποιήσῃ νέον μέσον ἐπικοινωνίας.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ Ρῶσσοι εἶχον κηδεμονεύσει τὴν δημιουργίαν μιᾶς «Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐλευθέρας Γερμανίας» ἀποτελουμένης ἀπὸ Γερμανοὺς αἰχμαλώτους ἐν Ρωσσίᾳ καὶ περιλαμβανούσης σημαντικὰς προσωπικότητας ὅπως ὁ κόμης Χάϊνριχ φὸν Ἄϊνζιντελ, μικρέγγονος τοῦ Βίσμαρκ, ὁ στρατηγὸς φὸν Ζαϋντλιτς καὶ ὁ ἡττημένος στρατηγὸς τοῦ Στάλινγκραντ στρατάρχης φὸν Πάουλους. Κατὰ βάσιν γραφεῖον προ